

αὐτὸ ἴσος πόδας, ἴσως ἄλαβηθὲς, φανῆ περὶ εἰργος, καὶ
 ὁ αἰσωπος δαρήσεται. ἡ δὲ θέλγσα μαστηρωθῆναι τὸν
 αἰσωπον ὑπεκρίθη, καὶ λαβῶσα λένιον, προσέφερε
 ἰὼ ξένω ἴην λεχάνην. ὃ δὲ θεασάμενος καὶ γνῶς, ὅτι
 ἔστιν ἡ οἰκοδεσποῖνα, φησὶ καθ' ἑαυτὸν, πάντως λιμῆ-
 σαι μὲ θέλω, καὶ διὰ τὸτο αὐτοχόρως με νίψω ἴσος
 πόδας, φησὶ, νίψον κυρία. καὶ νιψάμενος ἀνέψε-
 σεν. ὁ δὲ ξάνθος φησὶ, δόθησά τ' αἰξένω πρῶτον οἰνό-
 μητι. ὁ δὲ ξένος πρὸς ἑαυτὸν, αὐτὸς μὲ ἔδωκε πρῶ-
 τον ποδῶν. ἔπειθ' αὐτοῖς ἕτως δοκῶ, ὃ περὶ κερτά-
 σομαι, καὶ λιβῶν ἔπιεν. ἀριστόνων δὲ αὐτῶν
 πρὸς ἑλπίδα ἰχθύς. ὁ δὲ ξάνθος ἰὼ ξένω λέγει, φάγε.
 ὁ δὲ ὡς ἀδελφὸς πάλαι τῆς ἰχθύας. ὁ ἔν ξάνθος ἐπ-
 αφορμίζόμενος, ἔφη τῷ μαίρω, διὰ κακῶς ἤξ-
 ησας, ἐκδυθήτω ἔν καὶ τυφθήτω. ὁ δὲ ἀγροῖκος